

er anerkendt og godkendt under de eksisterende regler, er anerkendt og godkendt under forudsætning af, at de er her midlertidigt. Hvis det er sådan, at man lukker op, også når vi bevæger os uden for forsknings- og udviklingsarbejdsbegrebet, og siger, at det er helt ligegyldigt, om man agter at blive her permanent, man får en særlig skattebegunstigelse, og det koster ingenting, ja, så må jeg sige, at det er letfærdig omgang med både penge og sandhed.

Endelig vil jeg godt knytte en bemærkning til noget af det, som hr. Kim Behnke sluttede med at sige, og som jeg faktisk mener var en særlig begrundelse, dengang vi lavede ordningen. En af begrundelserne var, at mennesker, der kommer til Danmark og er her midlertidigt, ikke trækker på det danske velfærdssystem; for en dels vedkommende har de måske endda stadig væk familie i udlandet, hvor de skal betale forsikringsordninger m.v. Dét er vi gået ind og har lavet en særlig ordning.

Hvis det er sådan, at vi gennemfører B 37, som forslagsstillerne ikke engang har forfægtet her i dag, vil jeg sige, at så bliver det en helt, helt anden ordning, og det vil være en mangel på ligebehandling. Jeg vil se det, før jeg tror det, at et flertal i Folketinget vil tilslutte sig og acceptere det.

Derfor må jeg afvise B 37 og stærkt opfordre partierne til at samle sig om det lovforslag, som regeringen har fremsat, og som vi forhåbentlig kan få vedtaget inden jul af hensyn til dem, der måtte sidde med en usikkerhed med hensyn til, om de får en efterbeskatning eller de ikke får en efterbeskatning.

(Kort bemærkning).

**Flemming Hansen (KF):**

I Folketinget er vel ikke noget der hedder »Goddag, mand – økseskaft!«, men det var det svar, jeg fornemmede at ministeren kom med. For ministeren siger, at Socialdemokratiet mener det samme i dag, som det gjorde i 1991, og det synes jeg ikke fremgår af regeringens forslag, idet man udtrykkelig tager netop nogle medarbejderne ud og kun beholder forskerne, og så kan man da ikke sige, at man mener det samme som i 1991. Det er i bedste fald noget vrøvl.

Så hørte jeg heller ikke, at ministeren sagde, at han var indstillet på at forhandle. For vi lagde fra flere partiers side op til det ved at sige:

Lad os få en sludder om det, lad os behandle det seriøst i udvalget – som vi selvfølgelig altid gør – og lad os prøve at finde de definitioner, der skal til, for at vi kan løse problemerne. Men ministeren nævnte ikke noget om det. Tværtimod stod ministeren og ævlede noget om, at det ikke var B 37, vi forfægtede.

Det er jo således, at når fru Mariann Fischer Boel og jeg fremsætter et lovforslag, så står der nøjagtig det, vi mener, i bemærkningerne til lovforslaget. Det er jo så enkelt, og sådan er det også med ministertalen, hver gang ministeren fremsætter et lovforslag. Så det var der jo ingen grund til at kommentere, og derfor måtte vi kommentere ministerens.

(Kort bemærkning).

**Mariann Fischer Boel (V):**

Jeg kan godt forstå, at skatteministeren føler, at han har det ligesom Jeppe i baronens seng, for jeg tror, ministeren har drømt og har ladet, som om han har lyttet til det, jeg sagde i min ordførertale. For jeg har på ingen måde taget afstand fra beslutningsforslaget; jeg har blot lyttet til, hvad der er blevet sagt af bl.a. hr. Erik Mortensen om behandlingen af sportsfolk. Og det var det, jeg responderede på, og så sagde jeg: Lad os så kigge på muligheden for at bruge 25 pct.-bruttoskatten til, at de kan blive i landet efter 7-års-perioden. Det var sådan set blot det, jeg forholdt mig til i ordførertalen.

Og jeg vil godt sige til ministeren, at hvis der ikke ligger en opstramning i, at man forlænger karenperioden fra 2 år i dag til 3 år i lovforslaget, så er der noget, jeg fuldstændig har misforstået. Men jeg kan da godt forstå, at forskningsinstitutionerne er glade for forslaget. Det er da indlysende, for det betyder, at de medarbejdere, der er ansat på forskningsinstitutionerne, vil få mulighed for at blive her uden beskatning i en periode ud over de 7 år. Så selvfølgelig er man i det regi begejstret for ministerens forslag.

Men jeg mener bare ikke, at man får noget ud af at sende nogle kapaciteter ud af landet, og set fra et statskassesynspunkt er der som sagt overheadet ikke noget provenu i det.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslagene overgik derefter til anden (for forslaget til folketingsbeslutnings vedkommende anden (sidste)) behandling.